

[Boligministeren.]

nogen uklarhed. I modsætning til bestemmelser i sundhedsvedtægterne er det ikke muligt at gennemtvinge et meddelt påbud ved, at kommunen udfører foranstaltninger på ejerens bekostning. 1939-loven giver alene mulighed for at forbyde brugen af ejendommen, hvis påbuddet ikke efterkommes.

Dette forhold har vist sig at være en svaghed ved loven, idet ejerne i flere tilfælde har undladt at efterkomme et givet påbud, fordi de var interesseret i at få lejligheden forbudt for derefter at udleje den til et mere indbringende formål, som forbuddet ikke kunne ramme. På denne måde mistede samfundet en bolig, som med en forholdsvis beskednen bekostning kunne have været gjort brugelig.

I forslaget er der derfor optaget bestemmelser om, at kommunen inden for en begrænset udgift beregnet på grundlag af ejendommens årsleje mod regres til ejeren selv kan gennemføre foranstaltningerne.

Der foreslås også visse ændringer i boligtilsynets organisation. Det lokale tilsyn henlægges i de større byer og bysamfund til en boligkommission med særlig sagkundskab. Opgaverne kan i de større byer være så mange og ofte så komplicerede, at en særlig boligkommission vil være mest hensigtsmæssig og effektiv.

I de mindre bysamfund skal sundhedskommissionen virke som boligtilsyn, men forslaget er affattet således, at der er mulighed for at finde frem til en hensigtsmæssig form for den lokale administration alt efter bysamfundenes størrelse og behov.

En anden ændring af administrationen er den, at boligtilsynsrådets funktioner begrænses. Hovedvægten i rådets hidtidige arbejde har hvilet på dets virksomhed som ankeinstans for de lokale myndigheder, medens rådets andre funktioner er trådt noget i baggrunden. Det har vist sig, at rådets stilling som domstolslignende organ ikke altid har været helt forenelig med de administrative opgaver, der var pålagt det. Forslaget begrænser derfor rådets virksomhed til overvejende at være ankeinstans.

Da der må regnes med en øget lokal aktivitet i den kommende tid, menes det ikke, at ét boligtilsynsråd kan overkomme opgaven. Der stilles derfor forslag om, at

der oprettes et boligtilsynsråd for hver landsretskreds.

Forslagets bestemmelser, som tager sigte på at modvirke skadelig overbefolkning, afviger fra 1939-lovens regler, navnlig ved at kravet om et bestemt rumindhold pr. beboer er opgivet. I stedet skal der lægges vægt på boligens beliggenhed, lys- og luftforhold, værelsernes antal og husstandens størrelse og sammensætning.

I lovforslagets kapitel VII er optaget nogle enkelte bestemmelser om tilsyn med boliger uden for de bymæssige bebyggelser. For disse områder, der altså ikke falder ind under boligtilsynslovens almindelige bestemmelser, udøves det sundhedsmæssige boligtilsyn på grundlag af sundhedsvedtægterne.

Det er dog ikke alle vedtægter, der har tilstrækkelig effektive bestemmelser, og heller ikke alle kommuner har indført sundhedsvedtægter. Forholdet er dog det, at et flertal af landkommunerne i dag har boligtilsynsregler, som gør det muligt at hindre beboelse af usunde boliger samt modvirke overbefolkning.

Derimod findes der ikke uden for byerne regler, som er tilstrækkelige til, at man kan hindre brugen af boliger, som frembyder særlig fare for mennesker i tilfælde af brand. Da ikke alle landkommuner har indført sundhedsvedtægter, kan man komme ud for, at man ikke i alle landkommuner kan forbyde brugen af usunde boliger.

Det er for mig et spørgsmål, om man ikke allerede nu burde tage skridtet fuldt ud, således at de regler, der gælder for byerne, også kommer til at gælde for landkommunerne.

Jeg skal herefter gå over til en omtale af forslaget til lov om sanering.

Det ny i dette forslag er navnlig følgende:

Der foretages en vis omlægning af administrationen, navnlig med hensyn til godkendelsen af saneringsplaner.

Der tilvejebringes regler, som skal gøre det muligt at anvende mere hensigtsmæssige og billigere saneringsmetoder.

Grundejerne søges inddraget i saneringsarbejdet.

Der optages bestemmelser, der tager sigte på at tilvejebringe erstatningsboliger.

Endelig stilles der forslag om at skabe en nødvendig økonomisk baggrund for den kommende saneringsvirksomhed.